

Alunul

Este un arbust răspândit din regiunea de dealuri până la câmpie.

Genul *Corylus* are florile masculine dispuse în amenți, iar cele femele în muguri terminali.

Corylus avellana
flori masculine

Corylus avellana
flori femele

Simbolistica

În Panteonul românesc alunul este un arbust sacru, totem al șarpelui. După unele credințe, este suficient să atingi șarpele cu o ramură verde de alun ca să-l omori sau să previi mușcătura reptilei. Alunul este invocat în descântecele de dragoste, fiind uneori invocat și pentru câștigarea proceselor de judecată. Bățul (nuiua) de alun are, în practicile magice, putere fantastică: sprijinit de ușă apără casa de răuvoitori, ținut în mână orientează pașii omului spre comorile ascunse, încălecat de vrăjitoare o transportă cu viteza gândului unde are nevoie. Bățul de alun apare frecvent ca recuzită rituală în obiceiurile de nuntă și de înmormântare.

Istoric

Istoria alunelor de pădure datează încă din cele mai vechi timpuri, istoricii antici menționându-le ca fiind un aliment frecvent în dieta românilor, când se credea că acestea provin din Damasc, Siria, unde creșteau în salbăticie. Cercetări arheologice efectuate în China au scos la iveală alune fosilizate datând cu 5.000 de ani în urmă.

Una dintre cele mai interesante descoperiri a fost făcută de curând în zona Scoției, unde s-au găsit dovezi ale procesării la scară mare a alunelor datând cu 9.000 ani în urmă. De altfel, valoarea nutrițională și beneficiile aduse de consumul de alune a fost demonstrat și de către medicina modernă.

În decursul secolelor, alunul a avut și o importantă semnificație mistică, în antichitate existând credința că acest arbust este un indicator divin ce semnala izvoarele cu apă potabilă, comori demult uitate sau zăcăminte de metale prețioase. În medicina antică, alunele au fost utilizate de asemenea pentru obținerea de leacuri pentru diferite afecțiuni. Astăzi găsim alunul răspândit pe o vastă arie geografică, atât pe continentul european, cât și cel asiatic, unde crește în sălbăticie.

Climatul preferat este unul cu ierni blânde, veri răcoroase și umezeală suficientă a solului, zonele cu cea mai mare răspândire fiind în jurul Mării Negre și Mediterane. Varietatea europeană a arbustului este cea mai exploatată comercial, fiind cultivat în livezi unde se poate dezvolta până la 7 metri înălțime. Preferă solul umed și locurile cu mult soare, are o toleranță mare la stresul urban, și se adaptează foarte ușor la căldură, poluare, la solul uscat și sărac.

Înflorește timpuriu primăvara, cu mult înaintea înfrunzirii.

Are frunzele obovate, de 8-12 cm, mari și păroase, dispuse altern. Fructele se culeg și se consumă, semințele fiind gustoase și bogate în grăsimi. Fructul, aluna, este înconjurată de o cupă, uneori alungită, cu marginile laciniate. Fructele cresc în ciorchini de până la 12 bucăți și sunt inițial verzi la culoare, transformându-se ulterior în maron închis în perioada de recoltare, la finalul lunii septembrie.

Soiuri ornamentale

Corylus avellana „Aurea”

Corylus avellana „Aurea”
– lăstarii de nuanță portocalie iarna; frunzele galbene-aurii, mai târziu verzi-gălbui.

Corylus avellana „Contorta”
– cu formă de mare efect, având ramurile și lăstarii contorsionați.

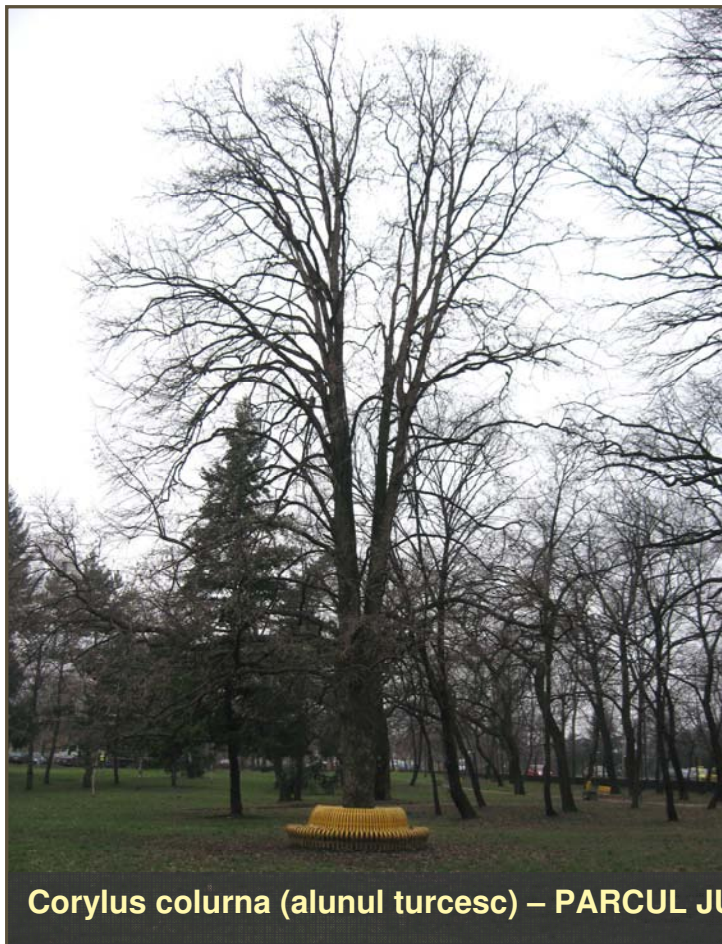

Corylus avellana „Contorta”

Alunul în Timișoara

Corylus columna (alunul turcesc) – PARCUL JUSTIȚIEI